

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-266/18-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr. sc. Inge Vezmar Barlek članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š., Z., kojeg zastupa odvjetnica S. D., Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/18-01/149, urbroj: 401-01/05-18-2 od 23. svibnja 2018., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 20. rujna 2018.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/18-01/149, urbroj: 401-01/05-18-2 od 23. svibnja 2018.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Vukovaru, broj: PPI-DO-6/2017-12 od 2. veljače 2018., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama kojim je zatražena preslika ili skenirani zbirni godišnji popisni list za 2016. godinu za najmanje dva, ali ne više od tri zamjenika ODO-a Vukovar po nasumičnom izboru službenika za informiranje. Zahtjev je odbijen jer ne postoji javni interes zbog kojeg bi trebalo omogućiti pristup informaciji koja predstavlja klasificirani podatak.

Protiv naprijed navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da su počinjene povrede odredaba članka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP). To iz razloga što ni prvostupanjsko ni drugostupanjsko tijelo nisu upoznali tužitelja sa sadržajem Opće upute za ocjenjivanje dužnosnika u državnom odvjetništvu broj O-5/01 od 3. lipnja 2001. niti su ga upoznali da je traženo pa pribavljeno mišljenje Ureda Vijeća za nacionalnu sigurnost (dalje: UVNS) niti je upoznat s njegovim sadržajem. Također nije upoznat da je imenovana radna skupina za provedbu testa razmjernosti i javnog interesa te smatra da je imao pravo sudjelovati u ispitnom postupku. Ukazuje na nerazumljivost obrazloženja rješenja tuženika koji navodi da „analizom sadržaja u medijima“ jer je nejasno analiza kojih sadržaja u kojim medijima je provedena i primjenom kojih dokaznih postupaka, čime je počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavka 5. ZUP-a. Suprotno obrazloženju rješenja tuženika upućuje

na linkove različitih mrežnih stranica. Navodi odredbe članka 36. stavak 3. točka 7. i 8. i članka 36. stavka 4. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15., 82/15.), te članka 65. stavka 3. točke b i članka 204. stavka 1. i 2. Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.). Smatra nerazumljivim i paušalnim obrazloženje rješenja kako „predmetna informacija ne daje potpunu sliku i informaciju o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok bi se istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorila mogućnost da ista bude korištena u nedozvoljene svrhe (npr. pritisak na državno odvjetništvo, izračun vjerojatnosti dodjele predmeta i sl.)“. Ističe kako je bez posebnog obrazloženja i navođenja razloga dobio te podatke za Općinski sud u Šibeniku iz e-spisa, za sve pravosudne dužnosnike o broju riješenih predmeta po vrsti predmeta tijekom 2016. godine. Potražuje trošak upravnog spora i predlaže Sudu da poništi rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje te mu omogući pristup traženim informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu u svemu ostaje kod osporenog rješenja. Smatra da nisu počinjene povrede upravnog postupka iz članaka 30., 51. i 52. ZUP-a te navodi da se u ovom slučaju ne provodi ispitni postupak. Ukazuje da se ne radi o postupku u kojem sudjeluju dvije ili više stranaka s protivnim interesima, a sudjelovanje stranke u postupku ne bi ništa promijenilo kod provedbe testa razmjernosti i javnog interesa, koji samostalno provodi prvostupanjsko tijelo niti kod davanja mišljenja UVNS-a. Ističe da kod ostvarivanja prava na pristup informacijama stranka ne brani svoj interes da dobije zaštićenu informaciju, već eventualno pruža argumentaciju zašto bi zatražena informacija trebala biti dostupna javnosti budući da je ograničenje na informaciji neovisno o podnositelju zahtjeva te ono postoji ili ne postoji. Upućuje na odredbu članka 8. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI). Sudjelovanje stranke u upravnom postupku ostvarivanja prava na pristup informacijama protivilo bi se načelu učinkovitosti i ekonomičnosti postupka. ZPPI regulira poseban upravni postupak, koji je jednostranački postupak i omogućava neposredno rješavanje upravne stvari. Isključivo je tužitelj pokazao interes za traženim informacijama koje se ne odnose na pitanja koja su u društvu smatrana pitanjima od javnog interesa. Vlasnik podataka odlučuje o potpunoj ili djelomičnoj deklasifikaciji zatražene informacije te upućuje na odredbu članka 14. Zakona o tajnosti podataka (Narodne novine, broj 79/07. i 86/12., dalje: ZOTP). Poziva se na stajalište izraženo u presudi ovog Suda, poslovni broj UsII-49/14 od 5. studenoga 2014., te zaključuje da je ODO Vukovar odlučilo zadržati stupanj tajnosti „povjerljivo“ nakon što je zatražilo mišljenje UVNS-a i nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa. Navodi da predmetna informacija ne daje potpunu sliku informacije o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok bi se istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorila mogućnost da ona bude korištena u nedozvoljene svrhe. Napominje da je tužitelj tijekom 2017. godine podnio 40% svih žalbi te 57% svih tužbi zaprimljenih kod tuženika pa smatra da tužiteljevo angažiranje kapaciteta ureda financiranog od strane poreznih obveznika, a zatim i traženje naknade odvjetničkih troškova prelazi granicu prihvatljivog i bona fide disponiranja pravom, već dovodi do onemogućavanja funkcioniranja pravnog sustava. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

U očitovanju na navode odgovora na tužbu tužitelj ističe da je tuženik povrijedio odredbu članka 25. stavka 4. ZPPI-a.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj zahtjevom za pristup informacijama zatražio presliku ili skenirani zbirni godišnji popisni list za 2016. godinu za najmanje dva, ali ne više od tri zamjenika ODO-a Vukovar po nasumičnom izboru službenika za informiranje.

Zahtjev za pravo na pristup informacijama prvostupanjskog tijelo je odbilo na temelju odredbe članka 23. stavka 5. točke 2. i članka 15. stavka 2. točke 1. u svezi s odredbom članka 16. stavka 1. ZPPI-a odnosno nakon pribavljenog mišljenja UVNS-a te provedenog testa razmjernosti i

javnog interesa jer je informacija klasificirana stupnjem tajnosti „povjerljivo“.

Odredbom članka 15. stavka 2. točke 1. ZPPI-a propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

Sukladno odredbi članka 13. stavka 3. ZOTP-a klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „povjerljivo“ i „ograničeno“, pored osoba iz stavka 1. i 2. ovog članka mogu provoditi i čelnici ostalih državnih tijela. Člankom 13. stavkom 1. ZOTP-a dano je ovlaštenje Glavnom državnom odvjetniku za klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „vrlo tajno“ i „tajno“.

U konkretnom slučaju tuženik i prvostupanjsko tijelo su utvrdili da su tražene informacije klasificirane stupnjem tajnosti „povjerljivo“ na temelju Upute Glavnog državnog odvjetnika, broj: O-5/2011 od 3. lipnja 2011. Stoga je prvostupanjsko tijelo, kao vlasnik klasificirane informacije, po prethodno pribavljenom mišljenju UNVS-a od 15. siječnja 2018. provelo test razmjernosti i javnog interesa što je i obrazložilo, čime je u svemu postupilo po odredbi članka 16. stavka 1. ZPPI-a.

Slijedi kako je upravni postupak u potpunosti proveden sukladno mjerodavnim zakonskim odredbama, a uz činjenicu da je prvostupanjsko tijelo zatražilo i dobilo mišljenje UVNS-a, koje prileži spisu tuženika, i u koje je prema obrazloženju pobijanog rješenja, tuženik izvršio uvid, prema ocjeni Suda nije povrijeđena odredba članka 25. stavka 4. ZPPI-a.

Sud nadalje ocjenjuje kako je tuženik pravilno ocijenio da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes zbog kojeg bi konkretne klasificirane podatke trebalo učiniti dostupnima, jer tužitelj ni jedan takav razlog nije naveo.

Neosnovani su tužbeni prigovori o povredi pravila upravnog postupka. Sud ističe kako ne postoje povrede upravnog postupka, nego do nezakonnosti pobijane pojedinačne odluke mogu dovesti samo one povrede koje su bile od utjecaja na rješavanje upravne stvari, što proizlazi iz odredbe članka 57. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS). Takvih povreda u konkretnom slučaju Sud ne nalazi, posebice iz razloga što je tužitelj sa svim relevantnim dokumentima na koje ukazuje u tužbi, upoznat kroz obrazloženja prvostupanjske i drugostupanjske odluke.

Slijedom izloženog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio, a zahtjev za naknadu troškova spora nije osnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a.

U Zagrebu 20. rujna 2018.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković, v.r.